

pelforpligtelsen. Det samme gælder om Forsikringskontrakter og Brandforsikringskontrakter o. desl. Da Stempeloven udkom i 1861, vare disse Summer for Stempelfrihed lavere; men i 1874 forhøjede man dem, fordi man erkendte, at ubemidlede Folk kunde paa disse vigtige Omraader trænge til Stempelfrihed, medens vi andre, der derimod vare i Stand til at betale, maatte bære Udgiften. Jeg kan ikke se rettere, end at man paa en vis Maade er i Harmoni med Stempelovens Princip, naar man indrømmer noget lignende for Huslejekontraktens Vedkommende. Og se vi hen til den Lov, som udkom i Fjor, og som omhandler Stempel for Ulykkesforsikringskontrakter, saa indførte den jo ogsaa Stempelfrihed, endogsaa helt igennem, for disse Kontrakter, naar det er en Arbejdsgiver, der tegner en saadan Kontrakt for en Arbejder. Jeg tror saaledes, at jeg i Virkeligheden tør sige, at der i vor Lovgivning er nogen Sympati for, at i saadanne mindre Forhold, hvor der kan være Trang til Stede, vogter man sig for at beskutte for højt med Hensyn til Ydelser til Statskassen. — Lad mig i denne Forbindelse ogsaa nævne, at ved Husmandsloven for Landet fritog man Udstedelsen af Panteobligationer o. desl. i saadanne Huse for Stempelafgift og satte Taksten for Skøder ned til 1 Krone i Stedet for den højere Stempelafgift, der skulde have været betalt. *Jeg tør ikke sige, om det i dette Tilfælde mulig er rigtigt at sige, at disse Lejekontrakter dog efter deres Natur ere Stempeldokumenter, og derfor sætte vi dem ligesom i andre Stempelforhold ikke til Stempelfrihed, men til en mindre Afgift, 35 Øre eller hvad det nu kan være og om der i Stempeloven kan paavises Præcedens i saa Henseende, men jeg har den Fornemmelse, at den Afgift, som her hviler paa mindre Lejeforhold, efter Tidens Udvikling er bleven for trykkende nu.

Der staar saa tilbage det Spørgsmaal: Er Fritagelsen for den her omhandlede Stempelafgift for indgribende i Statskassens Interesser? Det tør jeg ikke sige noget om. Jeg har forstaaet, at den højtærede Finansminister lægger Vægt paa det Moment, idet han ængstes derved, og at det er noget, der maa overvejes, inden der tages nogen endelig Bestemmelse. Men jeg har efter mit Syn paa Sagen ikke kunnet tilbageholde disse Bemærkninger. Jeg tror, at der er noget begrundet i Kravet om, at Lejekontrakter for mindre Beløb skulle stemples med en lavere almindelig Takst eller være stempelfri.

Finansministeren (Hørring): Om dette Lovforslag, hvis det bliver gennemført, vil være indgribende i Statskassens Interesse, er et Spørgsmaal, som let kan besvares, naar man ikke ser ud over det foreliggende Forslag, thi saa kan det kun besvares med nej. Jeg er i Tvivl om, hvor meget det drejer sig om, navnlig da man har forhøjet Maksimum'et for det stempelfri Lejebeløb fra 240 Kr. til 300 Kr., men i hvert Tilfælde vil det Tab, Statskassen kommer til at lide ved, at Lovforslaget ophøjes til Lov, ikke blive mere end et halvt Hundretusind Kr. om Aaret, og det er en Selvfølge, at det ikke er et saadant Indgreb i Statskassens Interesser, at det kan begrunde en Modstand mod det. Men efter min Opfattelse er det et andet Spørgsmaal, der her foreligger; det er i Virkeligheden det Spørgsmaal, om man skal blive ved at gaa ad den Vej, paa hvilken dette Forslag betegner et Skridt; thi gør man det, vil man med Hensyn til Stempelafgiften ændre de nuværende Bestemmelser saaledes, at de mindre bemidlede slippe for at betale, er det ganske sikkert, at man vil være inde paa noget, hvis Resultat vil blive i højeste Grad indgribende i Statskassens Interesser. Dette er min Grund til at gøre Modstand mod dette Lovforslag. Det kan imidlertid, haaber jeg, blive behandlet videre heroppe i det høje Ting. Sidste Gang blev det henvist til et Udvalg, og det vil ventelig ogsaa ske denne Gang; man kan da nærmere undersøge, hvorledes det stiller sig, og om man kan finde en Maade at ordne dette Forhold paa, saaledes at Stempelafgiften af Lejekontrakter ikke bliver saa høj, men i saa Tilfælde vil jeg meget tilraade, at man gaar til en Forandring i det hele taget, saaledes at vi faa den samme Regel for alle; thi hvad jeg frygter for, er det Princip, som det ærede kongevalgte Medlem omtalte, at man skal søge at lette Stempelafgiften for de mindre bemidlede; jeg tror, vi her komme ind paa en Modsigelse. Det ligger i Stempelafgiftens Natur, at den maa falde paa samme Maade paa alle, og Gennemførelsen af det nævnte Princip vil vistnok ikke være uden Betænkkelighed.

Oct. Hansen: Jeg tror ikke, at de Medlemmer af det andet Ting, der have indbragt dette Lovforslag, have gjort det i Kraft af et bestemt Princip, eller fordi man vilde indføre et nyt Princip og lade dette Lovforslag være et første Tilfælde, som skulde efterfølges af mange andre.